Č. 4636.

Administrativní řízení. — Dávka z přírůstku hodnoty: * Pouhé potvrzení poštovního úřadu o tom, že poštovní zásilka obsahující vyzvání k podání přiznání podle § 16 dáv. řádu č. 545 Sb. z r. 1920 byla vydána adresátu, není dostatečným průkazem o řádném doručení tohoto vyzvání straně, jestliže tato doručení v řízení správním popřela.

(Nález ze dne 22. dubna 1925 č. 8299).

Prejudikatura: Boh. 1192, 3203, 4635 adm. a j.

Věc: Hugo a Růžena R. v P. (adv. Dr. Kar. Horlivý z Pardubic) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Směnnou smlouvou z 26. února 1921 postoupili st-lé svůj dům v P., který koupili v roce 1909 za 70.000 Kč, okr. zastupitelstvu p-ckému směnou za to, že jim okres postoupil svůj dům v P. v ceně 60.000 Kč a vyplatil na hotovosti ještě 314.000 K. Platebním rozkazem zem. insp. pro zem. dávky z 10. dubna 1923 byla st-lům jako zcizitelům z převodu toho vyměřena dávka z přírůstku hodnoty 66.785 K 62 h na základě nabývací ceny 70.000 K, a zcizovací ceny 374.000 K. V odvolání z platebního rozkazu namítali st-lé, že jim nebyla poskytnuta možnost, aby uvedli všechny investice, které dali do prodaného domu, a že nebyli vyzváni, aby udali cenu domu a cenu veškerých investic do domu toho během držby jejich vložených, které zároveň dopodrobna uvedli. Nař. rozhodnutí zamítlo odvolání z důvodu, že st-l Hugo R. obdržel dne 4. listopadu 1922 dle potvrzení pošt. úřadu vybídnutí inspektorátu (bl. č. 2), by podal ve 14 dnech přiznání, při čemž byl upozorněn na právní následky nevyhovění, totiž že dávka bude vyměřena z moci úřední, a že strana ztrácí nárok na přípočty (§ 16, odst. 1. a 2.); strana přiznání k dávce nepředložila, pročež dávka vyměřena byla z moci úřední na základě cen při nabytí a při zcizení zjištěných.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto: — — —

Vzhledem k přednesu zástupce st-lů při ústním líčení sluší námitkám ve stížnosti i v odvolání obsaženým rozuměti v ten smysl, že vyzváni k podání přiznání nebylo žádnému z obou st-lů doručeno k vlastním rukám.

V tomto směru soud shledal stížnost důvodnou.

Nss vyslovil již nálezem Boh. 3203, že příkaz k podání přiznání stane se proti straně účinným jen, byl-li straně řádně doručen; o řádném doručení lze však mluviti jen, byl-li příkaz ten nebo poštovní zásilka jej obsahující doručena straně k vlastním rukám neb jejímu vykázanému zmocněnci, jinak nemohou nastati účinky právní na řádném doručení příkazu závislé. V daném případě se úřad spokojil se sdělením poštovního úřadu, že zásilka s vyzváním doručena byla k podání přiznání k dávce příjemci, t. j. Hugonu R., jenž udán byl na zásilce jako adresát.

Toto sdělení pošt. úřadu není však samo o sobě dostatečným důkazem o tom, že vyzvání k podání přiznání a poučení o následcích nevyhovění bylo st-lům do rukou jednoho z nich řádně doručeno, když st-lé již ve správním řízení doručení vůbec a tím i řádné doručení popřeli a když není tu jiného důkazu, že vyzvání jednomu z nich nebo jejich vykázanému zmocněnci bylo do vlastních rukou doručeno. Žal. úřadu náleželo, aby zjistil, bylo-li vyzvání k přiznání st-li Hugonu R. do vlastních rukou neb vykázanému zmocněnci po případě příjemci u pošt. úřadu vykázanému doručeno. Ježto se tak nestalo, trpí dosavadní řízení podstatnou vadou neúplného zjištění potřebného skutkového základu. — — —

Č. 4637.

Státní zaměstnanci: O platnosti nařízení č. 20 ř. z. z r. 1914 pro převzaté býv. uh. soudce na Slovensku.

(Nález ze dne 25. dubna 1925 č. 10.642/1924).

Věc: Štěpán S. v Š. proti ministerstvu spravedlnosti o vyměření pensijních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. min. vyslovilo nař. rozhodnutím, že k přihlášce Štěpána S., tabulárního soudce v. v. o započtení jeho státní pomocné služby pro výměru pensijních požitků nelze ve smyslu nař. min. z 25. ledna 1914 č. 20 ř. z. přihlížeti, ježto byla podána po uplynutí stanovené lhůty a nad to v době, kdy S. byl již pensionován (§ 2. odst. 7 cit. nař.) a že žádosti za započtení soukromé praxe písařské do pense nebylo vyhověno pro nedostatek zákonných podmínek.

Stížnost vytýká: 1) že nař. č. 20/1914 nelze na případ st-lův použíti, ježto st-l byl do převratu soudcem v býv. říši uherské, byl od 1. dubna 1922 na dočasný odpočinek přeložen a zákon č. 20 z roku 1914 byl publikován na Slovensku teprve roku 1923 výnosem min. sprav. ze 14. května 1919; 2) že jest pouze na dočasný odpočinek přeložen, že tedy jest zde použití odst. 7, 3 a 2 nař. č. 20/1914 vyloučeno; 3) že nař. č. 20/1914 poskytuje aktivnímu úředníku možnost žádati dodatečně započtení služby, o které se zde jedná; 4) že dle nař. č. 20/1914 i neveřejná, tedy nepochybně i soukromá služba se musí veřejnému úředníku do pense započítat.

Stížnost tuto neshledal nss důvodnou. Nesporno jest, že byl st-l soudcem býv. státu uherského, že po převratu ponechán byl ve svém úřadě na Slovensku, sloužil jako tabulární soudce až do 1. dubna 1922, kterýmžto dnem byl přeložen na dočasný odpočinek. Zákonem z 15. dubna 1920 č. 270 Sb. byli podrobeni soudcové býv. státu uherského s účinností od 1. května 1920 zákonům a nařízením, jimiž jsou upraveny služební poměry a požitky státních zaměstnanců tohoto druhu v ostatních částech republiky čsl. Již na základě tohoto zákona staly se tedy pro soudce na Slovensku činné, dnem 1. května 1920 počínajíc, závaznými všecky tyto normy a nebylo k jich účinnosti ve směru tomto ještě třeba, aby byly zvláště na Slovensku publikovány. Účelem výnosu ministerstva spravedlnosti nebylo, aby nař. č. 20/1915, o němž se ve